

ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಹಳೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತು ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಒಂದು ಅಧ್ಯತ್ಮಾನುಭವ! ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸರು, ಮಾಟಗಳಿ - ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳು, ಬೇತಾಳ ವಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲೇ ಮೇಲೆತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಲೆಯಾಗಿ ನಡು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಧಡಪಬಡ... ದುಡುದುದು... ಓಡಾಡುತ್ತು ಯುದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು! ನಾನು ಯೌವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಧೋ... ಎಂದು ಸುರಿಯುವ ಮಳ್ಳಿಗಳಾದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಮೇಲೆತ್ತಿನ ಮಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕುತ್ತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಪ್ರಜಾಮಾತ ಮತ್ತು ರಾಗಣಾಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ, ಸಾಯಿಸತೆ ಬರೆದ ಪೈಮಕತೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ರಕ್ಷಣೆಲ್ಲರೂ ಕನೆಸಿನ ರಾಜಕುಮಾರರಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದರು!

ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮೆತ್ತಿನ ಮಟ್ಟಿಲೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಒಂದರೆ ಚೌಕಿಯ ದೇವರ ಗೂಡಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಂಡಿಯಲ್ಲಿರುವದೇ ಕಪ್ಪಡಿಗೆಮನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಆ ಹೆಸರು ಅಂದರೆ, ಶತಮಾನಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯಾದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಜ್ಞ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅದೇ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಾಗಿತ್ತುಂತೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವೂ ನುಸುಳಿ ಬರದಂತೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದ್ದ ಈ ಅಡಿಗೆಮನೆ ಕ್ರಮೀಗಾ ಮನೆಯವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಡಿಗೆಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವವರ ಕಪ್ಪ ಮನಗಂಡ ಅಜ್ಞ, ಹಿತ್ತಲಕಡೆಯ ಒಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅಡಿಗೆಮನೆ ಮಾಡಿಸಿದರಂತೆ. ನಂತರ ಅದು ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು, ಮತ್ತೆ ಕಾಳುಕಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದುವ ಸ್ನೇಹೀ ರೂಪ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಹಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಪ್ಪಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇದರಿಸುವ ತಾಣವಾಗಿತ್ತು.

